

37. Qui va ser Caifàs?

Caifàs (Joseph Caiaphas) va ser un gran sacerdot contemporani de Jesús. És citat diverses vegades en el Nou Testament (Mt 26,3; 26,57; Lc 3,2; 11,49; 18,13-14; Jo 18,24.28; Ac 4,6). L'historiador jueu Flavi Josep diu que Caifàs va accedir al gran sacerdoci al voltant de l'any 18, nomenat per Valerio Grato, i que va ser deposat per Vitelio entorn de l'any 36 (Antiquitates iudaicae , 18.2.2 i 18.4.3).

20/06/2006

Estava casat amb una filla de Anàs. També segons Flavi Josep, Anàs havia estat el gran sacerdot entre els anys 6 i 15 (*Antiquitates iudaicae* , 18.2.1 i 18.2.2). D'acord amb aquesta datació, i conforme al que assenyalen també els evangelis, Caifàs era el gran sacerdot quan Jesús va ser condemnat a morir en creu.

La seva llarga permanència com a gran sacerdoti és un indicatiu més que significatiu que mantenia unes relacions molt cordials amb l'administració romana, també durant l'administració de Pilat. En els escrits de Flavi Josep s'hi esmenten en diverses ocasions els insults de Pilat a la identitat religiosa i nacional dels jueus i les veus de personatges concrets que es van alçar protestant contra ell. L'absència del nom de Caifàs —que era el gran sacerdot precisament en aquest moment— entre els que es van queixar dels abusos de Pilat, posa de manifest les

bones relacions que havia entre ambdós. Aquesta mateixa actitud de proximitat i col·laboració amb l'autoritat romana és la que es reflecteix també en el que contenen els evangelis entorn del procés de Jesús i la seva condemna a mort en creu.

Tots els relats evangèlics coincideixen que després de l'interrogatori de Jesús, els prínceps dels sacerdots van acordar lliurar-lo a Pilat (*Mt 27,1-2; Mc 15,1; Lc 23,1 i Jo 18,28*).

Per conèixer com van entendre els primers cristians la mort de Jesús, és significatiu el que narra Sant Joan al seu evangeli sobre les deliberacions prèvies a la seva condemna: «Però un d'ells, Caifàs, que era el gran sacerdot aquell any, els digué: Vosaltres no hi enteneu gens, ni teniu en compte que val més que un sol home mori, que no pas que es perdi tot el poble. Això no ho va dir de per si mateix [assenyala l'evangelista],

sinó que, com que era el gran sacerdot, profetitzà que Jesús havia de morir pel poble; i no solament pel poble, sinó també per reunir els fills de Déu dispersos» (Jo 11,49-52).

El 1990 van aparèixer en la necròpoli de Talpiot, a Jerusalem, dotze osseres, una de les quals duu la inscripció «Joseph bar Kaiapha», amb el mateix nom que Flavi Josep atribueix a Caifàs. Es tracta d'unes osseres del segle I, i les restes contingudes en aquest recipient bé podrien ser les del mateix personatge esmentat en els evangelis.

Bibliografia: Bruce Chilton, *Caiaphas* en *The Anchor Bible Dictionary*, vol. I (Doubleday, Nova York, 1992) 803-806, Zvi Greenhut, «The Caiaphas Tomb in Northern Talpiyot, Jerusalem»: *Atiqot* 21 (1992) 63-71.

Francisco Varo

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/37-qui-va-ser-
caifas/](https://opusdei.org/ca-es/article/37-qui-va-ser-caifas/) (04/06/2025)